

LBRIS

We know
books

Cele mai îndrăgite
POVEȘTI

Ilustrate de Cătălin Nedelcu și Adrian Barbu

Te Piticot

Scufița Roșie.....	4
Capra cu trei iezi.....	8
Cei trei purceluși.....	13
Rățușca cea urâtă.....	22
Degețica.....	31
Punguța cu doi bani.....	39
Mica Sirenă.....	44
Prințul porcar.....	55
Albă ca Zăpada.....	61
Hainele cele noi ale împăratului.....	69
Cenușăreasa.....	78
Motanul Încălțat.....	86

Scufița Roșie

Afost odată o fetiță zglobie căreia i se spunea Scufița Roșie. Bunica ei o îndrăgea foarte mult și de fiecare dată când venea să o vadă îi aducea câte o hăinuță făcută de mâna ei: o rochiță, o cămașă, o fustiță. Ultima dată i-a adus o scufie din mătase roșie. Fetei i-a plăcut atât de mult încât nu o mai dădea jos de pe cap. De atunci toată lumea i-a spus Scufița Roșie.

Însă de câteva zile bunica nu mai trecuse să o vadă așa că mama fetei o chemă și-i spune:

— Scufița Roșie, am auzit că bunica nu se simte prea bine.

Ți-am pregătit un coș cu bunătați pe care să i-l duci ca să mai prindă puteri. Ai grijă să mergi pe poteca principală și să nu intri în vorbă cu străinii. Și vezi să nu te prindă seara la întoarcere!

— Nu-ți fă griji, am să fiu atentă și voi fi acasă până la asfințit, zise Scufița Roșie și plecă nerăbdătoare.

Casa bunicii era în mijlocul pădurii, așa că fetița o luă pe drumul știut, ca să nu se rătăcească. Nu merse mult și îi ieși în cale cumătrul lup.

— Bună ziua, Scufița Roșie, unde mergi? o întrebă mieros lupul.

— La bunica în poieniță, să-i duc de-ale gurii! răspunse politicoș fetița.

— Nu-i duci și un buchet de flori? Sigur se va bucura.

Scufița Roșie îi mulțumi lupului pentru sfat și începu să culegă flori de nu-mă-uita și albăstrele, uitând de povețele mamei.

Capra cu trei iezi

fost odată o capră văduvă care avea trei iezișori. Dintre toți, cel mai cuminte era iedul cel mic. Ceilalți doi erau cam năzdrăvani și puși pe joacă.

Într-o dimineață, capra își chemă copilașii și le spuse:

— Dragii mei, plec să aduc lăptuci proaspete și trifoi crud. Să nu deschideți ușa nimănui cât sunt plecată. Când voi ajunge acasă, ca să știți că sunt eu, am să vă cânt așa:

*Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți,
Că mama v-aduce vouă:*

*Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

Îmi pun toată nădejdea în voi și în bunul Dumnezeu.

— Bine, mămucă, răspunseră iezii.

De cum se îndepărtă capra, iezișorii încuiară ușa și începură să topăie prin toată casa, făcând o hărmălaie de nedescris.

Un lup flămând, care tocmai trecea pe acolo, auzise toată discuția și-și zise: „Aici e de mine, poate îmi astâmpăr și eu foamea cu carne de ied...”

Gândind așa, se apropie de ușă și zise:

Trei iezi cucuieti,

Mamei ușa descuieti...

Iezii cei mari se opriră din joacă și dau buzna să deschidă ușa, însă mezinul strigă speriat:

— Frățioare, nu deschide ușa! Mama nu are cum să se întoarcă așa repede și nu are glasul răgușit. Mai bine am sta liniștiți, fără să facem gălăgie, să o putem recunoaște pe mămuca atunci când vine.

Auzind acestea, lupul porni către cumătrul urs, care își

Cei trei purceluși

fost odată o scroafă care avea trei purceluși. Într-o bună zi, îi chemă la ea și le spuse:

— De-acum sunteți măricei, trebuie să mergeți în lume și să vă găsiți un rost. Veți învăța să vă descurcați singuri, dar nu uitați să aveți grijă unii de alții și să vă ajutați la nevoie.

Zicând acestea, le dădu fiecăruia câte o bocceluță cu merinde, îi sărută cu ochii în lacrimi și își luă rămas bun.

Purcelușii guițară cu părere de rău, uitându-se la cocina în care au trăit atâta timp fără nicio grijă, dar au pornit încrezători mai departe.

Pe drum, purcelușul cel mare le spuse fraților săi:

— Întâi de toate trebuie să ne facem o căsuță primitoare în care să locuim, să adunăm provizii și să ne adăpostim la iarnă.

Și cum treceau pe lângă o pășune frumoasă, plină cu căpițe de fân, purcelușul cel mic spuse încântat:

— Ce loc minunat! Eu rămân aici și-mi fac o căsuță din paie și fân, călduroasă și cochetă. Rămâne cineva cu mine?

— Nu, noi mergem mai departe să căutăm, zise purcelușul mijlociu. Spor la treabă!

Plecară cei doi purceluși mai departe, să caute locul potrivit pentru casă. Făceau deja planuri despre cum se vor vizita și se vor juca împreună, ba chiar puteau dormi pe rând, când la unul, când la altul.

